

1 P-850/2010

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Split, Sukoišanska 6

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

TRGOVAČKI SUD U SPLITU, po sucu ovog suda Velimiru Vukoviću, u pravnoj stvari tužitelja JUKIĆ - DAM d.o.o. Otok Dalmatinski, OIB: 78913530404, kojeg zastupa punomoćnik Boris Bulj odvjetnik iz Odvjetničkog društva Hanžeković & Partneri d.o.o. Zagreb, Pisarnica Split, Hrvatske mornarice 1., protiv tuženika-protutužitelja PRIVREDNIK p.u.t.z. Split, Put Supavla 39, OIB: 83973385748, kojeg zastupa punomoćnica Sutjeska Piac, odvjetnica u Splitu, radi isplate i naknade štete, nakon glavne i javne rasprave zaključene dana 23. siječnja 2015. godine, uz sudjelovanje punomoćnika stranaka, objavljene dana 27. veljače 2014. godine,

presudio je

- I. Utvrđuje se da postoji potraživanje tužitelja prema tuženiku u iznosu od 1.358.393,65 kn i zatražene zatezne kamata koje teku od 20.04.2010. godine do isplate.
- II. Utvrđuje se da postoji potraživanje tuženika-protutužitelja prema tužitelju u iznosu od 488.705,88 kn i zatražene zatezne kamata koje teku od 15.02.2010. godine do isplate.
- III. Prijebojem međusobnih potraživanja prestala je potraživanje tužitelja prema tuženiku u iznosu od 488.705,88 kn i zatražene zatezne kamata koje teku od 20.04.2010. godine do isplate.
- IV. Nalaže se tuženiku PRIVREDNIK p.u.t.z. Split, Put Supavla 39, OIB: 83973385748 da u roku od 8 dana isplati tužitelju JUKIĆ - DAM d.o.o. Otok Dalmatinski, OIB: 78913530404 iznos od 860.152,15 kn sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 20. 04. 2010.g. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište u visini eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećane za osam postotnih poena.
- V. Nalaže se tuženiku PRIVREDNIK p.u.t.z. Split, Put Supavla 39, OIB: 83973385748 da u roku od 8 dana naknadi tužitelju JUKIĆ - DAM d.o.o. Otok Dalmatinski, OIB: 78913530404 troškove parničnog postupka u iznosu od 173.152,15 kn sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana donošenja presude odnosno od 27. 02. 2015. g. do isplate sa zakonskim zateznim kamatama i to po stopi koja je jednaka referentnoj stopi uvećana za osam postotnih poena temeljem č. 12 a Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, dok se zahtjev tužitelja za daljnjom naknadom troškova postupka u

iznosu od 42.525,00 kn kao i zahtjev tuženika za daljnjom naknadom troškova postupka u iznosu od 75.600,00 kn, odbija.

Obrazloženje

Tužitelj JUKIĆ - DAM d.o.o. Otok Dalmatinski, je ovom sudu dana 16. 04. 2010.godine podnio tužbu protiv tuženika PRIVREDNIK p.u.t.z. Split, Put Supavla 39, radi isplate 980.377,53 kn i zatražene zatezne kamate na navedeni iznos koje teku od dana podnošenja tužbe pa do isplate.

U tužbi se navodi da je tužitelj s tuženikom dana 13. 06. 2009.godine sklopio ugovor broj:09-3-2-fzb/200608 te dana 3. 11. 2009.godine anex tog ugovora, po kojima je tuženik kao naručitelj, ustupio tužitelju kao izvođaču, izvođenje fasaderskih radova, radova na zvučnoj i toplinskoj izolaciji (estrih), bojadisarskih radova i strojno žbukanje na građevini koja predstavlja "dvadeset i četiri objekta na području obuhvata Zvaniška 2" u općini Sutivan na otoku Braču i to radove na Bloku 2,3 i 4. Prema ugovoru da se tuženik obvezao platiti tužitelju izvedene radove prema privremenim situacijama u roku od 30 dana od dana dostave ovjerene situacije od strane nadzornog tuženika, a prema okončanoj situaciji u roku od 30 dana od njene ovjere od strane tuženika. Tuženik da je ovjerio četiri privremene situacije i pod tim situacijama platio dio izvedenih radova a ostao dužan 809.784,80 kn. Međutim, tužitelj da je okončao sve ugovorene radove ali da je tuženik odbio potpisati privremenu situaciju za posljednje izvedene radove u vrijednosti od 980.377,53 kn. Budući da je tuženik odbio tužitelju ovjeriti privremenu situaciju za izvedene radove te isplatiti iznos od 980.377,53 kn, predlaže se da sud nakon provedenog postupka donese presudu kojom će obvezati tuženika na plaćanje iznosa od 980.377,53 kn i zatražene zatezne kamate koje teku od dana podnošenja tužbe pa do isplate.

Tuženik je u odgovoru na tužbu od 30. 06. 2010.godine prije svega istakao prigovor nedopustivosti predmetne tužbe obzirom da postoji procesna smetnja za vođenje ovog postupka, obzirom da je tužitelj već ranije ustao prijedlogom za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave radi isplate iznos od 809.784,80 kn a koji iznos da se odnosi na građevinske radove koji su predmet i ovog postupka.

Tuženik je tijekom postupka osporio i visinu tužbenog zahtjeva tužitelja uz isticanje prigovora da tuženik nije ovjerio tužitelju ispostavljenju 5.,6. i 7. privremenu situaciju, između ostalog radi toga što je tužitelj na objektu na kojem je izvodio građevinske radove tuženiku pričinio štetu koju je tužitelj specificirao u protutužbi od 19. 06. 2013.godine na iznos od 488.705,88 kn zajedno sa zatraženim zakonskim zateznim kamatama koje teku od 15. 02. 2010.godine do isplate.

Tužitelj je osporio protutužbeni zahtjev tuženika u cijelosti, ističući pri tome prigovor kako je tužitelj za ovaj dio već umanjio potraživanje prema tuženiku, pa u slučaju prihvatanja protutužbenog zahtjeva tuženika da bi se u konkretnom slučaju radilo o dvostrukom prijeboju potraživanja tuženika iz ovog osnova.

Nakon provedenog građevinskog i knjigovodstveno financijskog vještačenja u ovom postupku, tužitelj je u podnesku od 14. 11. 2014.godine konačno uredio tužbeni zahtjev prema tuženiku na iznos od 1.358.393,65 kn i zatražene zakonske zatezne kamate koje teku od 20.04. 2010.godine do isplate te isplatu iznosa od 12.020,85 kn na ime dospjele a neplaćene kamate.

Tuženik je osporio i tako uređeni tužbeni zahtjev tužitelja iz podneska od 14. 11. 2014. godine, ustrajući u svim do sada istaknutim prigovorima kao i protutužbi od 19. 06. 2013. godine.

U dokaznom postupku sud je pregledao isprave koje se nalaze u spisu i to: ugovor broj:09-3-2-fzb/200608 te dana 3. 11. 2009. godine i anex tog ugovora od 3. 11. 2009. godine, rješenje o ovrsi javnog bilježnika Josipa Bradarić iz Sinja posl. br. Ovr-3/10 od 9. 04. 2010. godine s priložima, konto kartica tužitelja od 12. 03. 2010. godine, 5. privremena situacija br. 09/09 od 30. 09. 2009. godine, 6. privremena situacija br. 10/09 od 10. 10. 2009. godine, 7. privremena situacija br. 02/10 od 26. 02. 2010. godine, zajedno s drugom dokumentacijom koja se odnosi na izvođenje građevinskih radova u Sutivanu na objektu Zvaniška 2, te proveo dokaz građevinskog vještačenja po vještaku Nikši Krstulović dipl. ing. dana 2. 04. 2013. godine i dokaz knjigovodstveno financijskog vještačenja po vještaku Jošku Rađa dipl. oec., dana 13. 10. 2014. godine.

Tužba tužitelja je dopuštena.

Tužbeni zahtjev je osnovan.

Protutužbeni zahtjev tuženika je osnovan.

Po ocjeni ovog suda ne bi bio osnovan tuženikov prigovor da u konkretnom slučaju postoje procesne smetnje za vođenje ovog postupka jer da je tužitelj već ranije pred javnim bilježnikom Josipom Bradarić pokrenuo postupak radi isplate iznosa od 809.784,80 kn koji se odnose na građevinske radove koji su predmet i ovog postupka, a sve radi sljedećih razloga.

Točno je da je tužitelj već ranije pokrenuo postupak radi prisilne naplate iznosa od 809.784,80 kn pred javnim bilježnikom Josipom Bradarić iz Sinja i da je u odnosu na predmetnu tražbinu doneseno rješenje o ovrsi pod brojem Ovr-3/10 dana 19. 04. 2010. godine, te da se isplate navedenog iznosa odnosi na izvedene radove na objektu Zvaniška 2 u općini Sutivan na otoku Braču temeljem ugovora broj:09-3-2-fzb/200608 te dana 3. 11. 2009. godine i anexa tog ugovora od 3. 11. 2009. godine.

Međutim tražbina tužitelja iz rješenja o ovrsi javnog bilježnika Josipa Bradarić iz Sinja posl. br. 3/10 od 19. 04. 2010. godine protiv kojeg je tuženik pravodobno izjavio prigovor odnosi se na djelomično plaćanje ispostavljenih privremenih situacija tužitelja br 1 do 4, dok je predmet tužbenog zahtjeva tužitelja prema tužitelju iz ovog postupka plaćanje izvedenih radova po ugovoru broj:09-3-2-fzb/200608 te dana 3. 11. 2009. godine i anexu tog ugovora od 3. 11. 2009. godine, plaćanje ugovorenih i naknadnih radova kao i naknade za zakup skele nakon isteka roka za dovršetak radova na temelju ispostavljenih privremenih situacija br. 5, 6 i 7 u ukupnom iznosu od 980.377,53 kn.

Dakle, na temelju naprijed iznesenih utvrđenja proizlazi kako u konkretnom slučaju nema objektivnog identiteta tužbe u odnosu na navedena dva predmetna postupka pa slijedom toga da nema niti procesnih smetnji za vođenje ovog postupka, radi čega je sud ovaj prigovor tuženika ocijenio kao neosnovan.

Što se tiče merituma ovog spora a nakon analize rezultata dokaznog postupka u ovom predmetu kao i očitovanja punomoćnika stranaka tijekom postupka, ovaj sud je na nedvojben način utvrdio sljedeće činjenice koje između stranaka nisu i ne bi trebale biti sporne:

- da je tužitelj s tuženikom dana 3. 06. 2009. godine sklopio ugovor broj:09-3-2-fzb/200608 te dana 3. 11. 2009.godine, anex tog ugovora od 3. 11. 2009. godine, po kojima je tuženik kao naručitelj, ustupio tužitelju kao izvođaču, izvođenje fasaderskih radova, radova na zvučnoj i toplinskoj izolaciji (estrih), bojadiserskih radova i strojno žbukanje na građevini koja predstavlja "dvadesetčetiri objekta na području obuhvata Zvaniška 2" u općini Sutivan na otoku Braču i to radove na Bloku 2,3 i 4, za ukupno ugovorenu cijenu od 3.466.392,27 kn;
- da je tužitelj kao izvođač tuženiku kao naručitelju za ugovorene i izvedene radove, kao i naknadno ugovorene radove te zakup skele nakon isteka ugovorenog roka završetka izgradnje objekta Zvaniška 2 u općini Sutivan na otoku Braču ispostavio 5.,6. i 7. privremenu situaciju čija ukupna vrijednost iznosi 980.377,53 kn, a koje privremene situacije nisu ovjerene od strane tuženika niti plaćene tužitelju; i
- da se protupotraživanje tuženika prema tužitelju u iznosu od 488.705,88 kn odnosi na naknadu štete iz osnova izvršenog rušenja dijela izvedenih radova na predmetnom objektu od strane radnika tužitelja a koji su prije toga bili izvedeni od strane tužitelja te obračunati tuženiku u ispostavljenim situacijama.

Kako je između stranaka bila sporna visina tužbenog zahtjeva odnosno vrijednost izvedenih radova koje je tužitelj izveo za tuženika po ispostavljenim situacijama koje su predmet tužbenog zahtjeva tužitelja prema tuženiku iz ovog postupka kao i osnov i visina protutužbenog zahtjeva tuženika protiv tužitelja, ovaj sud je na prijedlog tužitelja izveo dokaz građevinskog i financijsko knjigovodstvenog vještačenja u ovom predmetu.

Sudski vještak za graditeljstvo Nikša Krstulović dipl. ing. u svom nalazu i mišljenju od 2. 04. 2013. godine je naveo da nakon pregleda dokumentacije koja se nalazi u spisu kao i očevida samog lica mjesta može utvrditi da je tužitelj za tuženika izveo ugovorenih i naknadnih radova u ukupnoj vrijednosti od 2.152.712,82 kn, a koji iznos se ima uvećati za obračunati PDV u iznosu od 475.552,80 kn. S obzirom da je tužitelj izvršio rušenje dijela izvedenih i ugovorenih radova, koje je prethodno sam izveo na bloku 4, na objektima broj 20, 21 i 22 da je svojim postupcima napravio tuženiku veliku štetu koja je u postupku osiguranja pred općinskim sudom u Supetru procijenjena na iznos od 488.705,88 kn. Prema stajalištu vještaka navedeni iznos da tužitelj mora naknaditi tuženiku na način da se isti odbije od naprijed utvrđenog iznosa vrijednosti izvedenih radova koje je izveo tužitelj. Nadalje, također prema stajalištu vještaka obzirom da se je značajno prolongirao rok dovršetka izvođenja radova na objektu Zvaniška 2 u općini Sutivan a za što nije dio odgovoran tužitelj, da isti ima pravo na naknadu za najam fasadne cijevne skele u ukupnom iznosu od 554.001,97 kn na koji iznos ima uvećati PDV u iznosu 126.302,70 kn.

Uzimajući u obzir sve naprijed navedeno zaključak je vještaka da kada se uzme u obzir ukupna vrijednost izvedenih ugovorenih i naknadnih radova te od toga odbije utvrđena procijenjena naknada štete koju je pretrpio tuženik a za koju je odgovoran tužitelj, te obračuna naknada za najam fasadne cijevne skele da ostaje sveukupno potraživanje u korist tužitelja u iznosu od 2.819.864,41 kn.

Vještak za računovodstveno financijske poslove Joško Rađa dipl. oec., u svom nalazu i mišljenju je naveo da nakon pregleda cjelokupne dokumentacije koja se nalazi u spisu može utvrditi kako stanje duga tuženika prema tužitelju na dan 19. 04. 2010. godine ukupno iznosi 1.370.415,50 kn, te da pored navedenog iznosa neplaćene zatezne kamate da iznose

12.020,85 kn odnosno da ukupno potraživanje tužitelja prema tuženiku iznosi 1.358.393,65 kn, uz napomenu vještaka da u taj iznos nije uključena naknada štete tuženika u iznosu od 488.705,88 kn.

U slučaju kad bi se u stanje duga tuženika prema tužitelju uključila i obračunata naknada štete u iznosu od 488.705,88 kn da bi dugovanje tuženika na dan 19. 04. 2010. godine iznosilo 867.763,91 kn kao i obračunate a neplaćene zatezne kamate u iznosu od 7.611,76 kn odnosno da bi ukupno dugovanje tuženika prema tužitelju na dan 19. 04. 2010. godine iznosilo 860.152,15 kn.

Tužitelj nije imao primjedbi na nalaz i mišljenje vještaka građevinske struke kao i na nalaz i mišljenje vještaka računovodstvene struke, uz napomenu da je tužitelj u podnesku od 14. 11. 2014. godine od tuženika i zatražio isplatu iznosa od 1.358.393,65 kn a koji iznos je utvrdio vještak kao stanje duga prema tužitelju na dan 19. 04. 2010. godine, bez uključivanja obračunate naknade štete tuženika iz protutužbenog zahtjeva od 16. 09. 2013. godine.

Tuženik je u odnosu na utvrđene činjenice od strane sudskog vještaka za graditeljstvo Nikše Krstulović dipl. ing. naveo kako tuženik i dalje osporava potraživanje tužitelja prema tuženiku iz 5., 6. i 7. ispostavljene privremene situacije koje nisu ovjerene od strane tužitelja osobito u dijelu koji se odnosi na najam fasadne cijevne skele čija naknada između stranaka nije bila ugovorena i tuženik je ne priznaje tužitelju. Tuženik je osobito ustrajao u protutužbenom zahtjevu s osnova obračunate naknade štete u iznosu od 488.705,88 kn čiji osnov i visinu je potvrdio i sudski vještak za graditeljstvo Nikša Krstulović dipl. ing. u svom nalazu i mišljenju od 2. 04. 2013. godine.

I stajalište ovog suda je da su imenovani vještaci i to Nikša Krstulović dipl. ing. i Joško Rađa dipl. oec. u svojim nalazima i mišljenjima od 2.04. 2013. godine i od 13. 10. 2014. godine na stručan objektivan i nepristran način utvrdili činjenice koje se odnose na ukupnu vrijednost izvedenih, ugovorenih i naknadnih radova koje je tužitelj izveo za tuženika na objektu Zvaniška 2 u općini Sutivan, visini štete koja je pričinjena tuženiku radi izvršenog rušenja dijela izvedenih radova na predmetnom objektu od strane radnika tužitelja kao i naknade koja pripada tužitelju za najam fasadne cijevne skele koja je obračunata u 7. privremenoj situaciji, odnosno utvrđenja činjenica koje se odnose na stanje duga tuženika prema tužitelju iz međusobnog poslovnog odnosa proizašlog iz Ugovora broj:09-3-2-fzb/200608 te dana 3. 11. 2009.godine, Anexa tog ugovora od 3. 11. 2009. godine, radi čega im ovaj sud u cijelosti poklanja vjeru.

Uzimajući u obzir prethodno navedeno ocjena je ovog suda kako je tužitelj u ovom postupku dokazao da ima potraživanje prema tuženiku na dan 19. 04. 2010. godine s osnova izvedenih, ugovorenih i naknadnih radova kao i naknade za najam fasadne cijevne skele po ispostavljenim privremenim situacijama br. 5, 6 i 7 u ukupnom iznosu od 1.358.393,65 kn od čega se iznos od 12.020,85 kn odnosi na obračunatu a neplaćenu zakonsku zateznu kamatu.

Osnovanost tužbenog zahtjeva tužitelja temelji se na odredbi čl. 620 Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08 i 125/11 dalje ZOO). Navedene odredbe propisuju kako se ugovorom o građenju izvođač obvezuje prema određenom projektu izgraditi određenu građevinu u ugovorenom roku a naručitelj da se obvezuje isplatiti mu za to određenu cijenu.

Budući da je tuženik u ovom postupku podnio i kompenzibilnu tužbu, sud je o osnovanosti tužbenog zahtjeva tužitelja odlučio kao u točki I. ove izreke.

Ovaj sud također ocjenjuje kako je i tuženik u ovom postupku dokazao da je pretrpio štetu, obzirom da su radnici tužitelja izvršili rušenje dijela izvedenih i ugovorenih radova na bloku 4, na objektima broj 20, 21 i 22 čija vrijednost je procijenjena na iznos od 488.705,88 kn a koju prihvaća kao primjerenu i vještak za graditeljstvo Nikša Krstulović dipl. ing. u svom nalazu i mišljenju.

Kako se u konkretnom slučaju radi o šteti za koju je odgovoran tužitelj na temelju odredbe čl. 1045 ZOO-a ovaj sud je prihvatio kao osnovano potraživanje tuženika prema tužitelju iz osnova zahtijevane naknade štete u iznosu od 488.705,88 kn te odlučio kao u točki II. izreke.

Ovaj sud nije prihvatio prigovor tužitelja da je isti već tužitelju priznao štetu na način da je umanjio svoje potraživanje u ispostavljenim privremenim situacijama br. 5., 6 i 7, pa u slučaju da to potraživanje tužitelj ponovno prizna tuženiku da bi se radilo o dvostrukom priznanju istog potraživanja, a sve iz razloga što je tužitelj u podnesenoj tužbi od 16. 04. 2010. godine tuženiku u većem dijelu bio priznao potraživanje s osnova obračunate naknade štete, budući da tužbeni zahtjev glasi na isplatu iznosa od 980.377,53 kn, međutim tužitelj je u podnesku od 14. 11. 2014. godine uredio tužbeni zahtjev na isplatu iznosa od 1.358.393,65 kn koliko je utvrdio vještak za računovodstvo i financije Joško Rađa dipl. oec. u svom nalazu i mišljenju od 13. 10. 2014. godine o stanju duga tuženika prema tužitelju na dan 19. 04. 2010. godine, ali bez uključivanja obračunate naknade štete tuženika u iznosu od 488.705,88 kn.

Dakle, u konkretnom slučaju ne bi se radilo o dvostrukom priznavanju naknade štete tuženiku za zatraženi iznos od 488.705,88 kn.

Nakon što je sud utvrdio potraživanje i tužitelja i tuženika u ovom postupku, te utvrdio da se radi o potraživanjima koja se mogu staviti u prijeboj u smislu odredbe čl. 195 ZOO-a za iznos od 488.705,88 kn, izvršen je međusobni prijeboj potraživanja u navedenom iznosu te odlučeno kao u točki III. izreke.

Kako je potraživanje tužitelja veće od potraživanja tuženika za iznos od 860.152,15 kn, ovaj sud je naložio tuženiku da tužitelj plati dio potraživanja koje nije obračunato prijebojem te odlučio kao u točki IV. izreke.

Na dosuđeni iznos glavnice tužitelju su priznate zatezne kamate iz čl. 29 st. 2 ZOO-a a koje kamate teku od dana dospeljeća na plaćanje utužene tražbine odnosno od 19. 04. 2010. godine do isplate, kako je tužitelj zatražio u podnesku od 14. 11. 2014. godine.

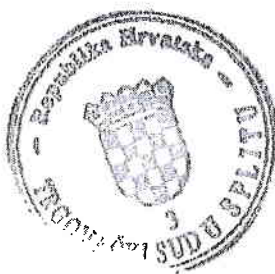
Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 154 st. 1 i st. 2 ZPP-a te Tbr. 7 i Tbr. 9 Tarifama o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 112/12). Tužitelju je kao trošak postupka obistinjen trošak sastava tužbe od 16. 04. 2010. godine, podneska od 11. 11. 2010. godine i 26. 04. 2010. godine, te zastupanjima na ročištima od 22. 10. 2010. godine, 24. 11. 2010. godine 22. 12. 2010. godine, 11. 02. 2011. godine, 8. 05. 2013. godine i 19. 06. 2013. godine u iznosu od po 9.810,00 kn, kao i sastav podneska od 14. 11. 2014. godine, zastupanje na ročištima od 14. 11. 2014. godine, 17. 12. 2014. godine i 23. 01. 2015. godine u iznosu od po 13.590,00 kn te pristupa na ročište za objavu presude u

iznosu od 6.795,00 kn, sve uvećano za 25 % PDV-a u iznosu od 37.361,25 kn, sudsku pristojbu na tužbu i presudu u iznosu od po 5.000,00 kn, trošak građevinskog vještačenja u iznosu od 14.870,90 kn i trošak financijskog vještačenja u iznosu od 4.000,00 kn odnosno tužitelju je kao trošak postupka obistinjen iznos od 215.677,15 kn.

Od popisanih troškova tuženika koji se odnose na sastav odgovora na tužbu i podneska od 19. 06. 2013. godine kao i zastupanjima na ročištima od 22. 10. 2010. godine od 24. 11. 2010. godine, 22. 12. 2010. godine, 8. 05. 2013. godine 19. 06. 2013. godine, 14. 11. 2014. godine i 23. 01. 2014. godine od po 10.000,00 kn, kao i pristup na ročište za objavu presude u iznosu od 2.500,00 kn, sve to uvećano za 25 % PDV-a u iznosu od 23.125,00 kn i sudsku pristojbu za odgovor na tužbu u iznosu od 2.500,00 kn odnosno od tako ukupno popisanih troškova postupka tuženika u iznosu od 118.125,00 kn tuženiku je kao trošak postupka obistinjen iznos od 42.525,00 kn, koliko iznosi uspjeh tuženika protutužitelja u odnosu na uspjeh tužitelja iz ovog postupka.

Od obistinjenih troškova tužitelja u iznosu od 215.677,15 kn odbijeni su obistinjeni troškovi tuženika u iznosu od 42.525,00 kn pa je tužitelju kao trošak postupka dosuđen iznos od 173.152,15 kn kako je odlučeno u točki V. izreke. Više zatraženi iznos troškova i tužitelja i tuženika sud je odbio iz razloga koji su prethodno navedeni.

U Splitu, 27. veljače 2015. godine.

S U D A C

Velimir Vuković v.r.
Za točnost, otp.-ovl. službenik

Marija Elez

POUKA O PRAVNOM LJIEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu RH u Zagrebu. Žalba se podnosi putem ovog suda u 3 primjerka u roku od 8 dana od dana primitka pisanog otpravka ove presude odnosno u roku od 8 dana od dana objave presude na e-glasnoj ploči.

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 55 Pž-2245/2016-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Lidiје Tomljenović, predsjednika vijeća, Mirne Maržić, suca izvjestitelja i Marine Veljak, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja-protutuženika JUKIĆ-DAM d.o.o. Otok Dalmatinski, OIB 78913530404, kojeg zastupa punomoćnik Boris Bulj, odvjetnik u Splitu, protiv tuženika-protutužitelja PRIVREDNIK p.u.t.z. u stečaju, Split, Put Supavla 39, OIB 83973385748, kojeg zastupa stečajni upravitelj Vedran Šeparović, radi isplate iznosa od 1.358.393,65 kn po tužbi i naknade štete u iznosu od 488.705,88 kn po protutužbi, odlučujući o žalbi tuženika-protutužitelja protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-850/2010 od 27. veljače 2015., u sjednici vijeća održanoj 22. listopada 2019.

presudio je

Odbija se kao neosnovana tuženikova-protutužiteljeva žalba i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-850/2010 od 27. veljače 2015. u točkama I., III., IV. i V. njezine izreke.

Obrazloženje

Presudom Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-850/2010 od 27. veljače 2015. presuđeno je:

„I. Utvrđuje se da postoji potraživanje tužitelja prema tuženiku u iznosu od 1.358.393,65 kn i zatražene zatezne kamate koje teku od 20.04.2010. godine do isplate.

II. Utvrđuje se da postoji potraživanje tuženika-protutužitelja prema tužitelju u iznosu od 488.705,88 kn i zatražene zatezne kamata koje teku od 15.02.2010. godine do isplate.

III. Prijebojem međusobnih potraživanja prestala je potraživanje tužitelja prema tuženiku u iznosu od 488.705,88 kn i zatražene zatezne kamata koje teku do 20.04.2010. godine do isplate.

IV. Nalaže se tuženiku PRIVREDNIK p.u.t.z. Split, Put Supavla 39, OIB: 83973385748 da u roku od 8 dana isplati tužitelju JUKIĆ-DAM d.o.o. Otok Dalmatinski, OIB: 78913530404 iznos od 860.152,15 kn sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 20. 04. 2010.g. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište u visini eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećane za osam postotnih poena.

V. Nalaže se tuženiku PRIVREDNIK p.u.t.z. Split, Put Supavla 39, OIB: 83973385748 da u roku od 8 dana naknadi tužitelju JUKIĆ-DAM d.o.o. Otok Dalmatinski, OIB: 78913530404 troškove parničnog postupka u iznosu od 173.152,15 kn sa zakonskim

zateznim kamatama tekućim od dana donošenja presude odnosno od 27.02.2015. g. do isplate sa zakonskim zateznim kamatama i to po stopi koja je jednaka referentnoj stopi uvećana za osam postotnih poena temeljem čl. 12 a Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, dok se zahtjev tužitelja za daljnjom naknadom troškova postupka u iznosu od 42.525,00 kn kao i zahtjev tuženika za daljnjom naknadom troškova postupka u iznosu od 75.600,00 kn, odbija.“

Iz obrazloženja proizlazi da su predmet tužbe i protutužbe potraživanja stranaka s osnove Ugovora o izvođenju radova broj 09-3-2-fzb/200608 od 13. lipnja 2009. i Anexa tog ugovora od 3. studenoga 2009. Tužitelj –protutuženik tužbom potražuje isplatu naknade s osnove izvedenih građevinskih radova i najma skele obračunate u 5., 6. i 7. privremenoj situaciji, a tuženik-protutužitelj protutužbom potražuje naknadu štete u iznosu od 488.705,88 kn s osnove izvršenog rušenja dijela izvedenih radova od strane radnika tužitelja. Na temelju provedenog dokaznog postupka prvostupanjski sud je utvrdio da je osnovano potraživanje tužitelja-protutuženika s osnove izvedenih, ugovorenih i naknadnih radova kao i naknade za najam skele po ispostavljenim privremenim situacijama br. 5., 6. i 7. u ukupnom iznosu od 1.358.393,65 kn. Stoga je o osnovanosti tužbenog zahtjeva odlučio primjenom odredbe čl. 620. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08 i 125/11; dalje: ZOO). U odnosu na potraživanje tuženika-protutužitelja iz protutužbe, prvostupanjski sud u obrazloženju presude navodi da je tuženik-protutužitelj dokazao da je pretrpio štetu s obzirom na to da su radnici tužitelja-protutuženika izvršili rušenje dijela izvedenih radova na bloku 4 (na objektima broj 20, 21 i 22) čija vrijednost je procijenjena po vještaku za graditeljstvo Nikši Krstuloviću dipl. ing. u iznosu od 488.705,88 kn, a koju vrijednost prihvaća i prvostupanjski sud. Smatrajući da se radi o šteti za koju je odgovoran tužitelj-protutuženik, na temelju odredbe čl. 1045. ZOO-a prvostupanjski sud je prihvatio kao osnovano potraživanje tuženika-protutužitelja s osnove naknade štete u iznosu od 488.705,88 kn. S obzirom na to da se radi o kompenzabilnoj protutužbi, prvostupanjski sud je međusobno preblio tražbine tužitelja i tuženika i razliku dosudio u korist tužitelja-protutuženika budući da je njegovo potraživanje veće. O troškovima postupka prvostupanjski sud je odlučio primjenom čl. 154. st. 2. Zakona o parničnom postupku.

Protiv navedene presude, u dijelu u kojem nije uspio u sporu, žalbu je podnio tuženik-protutužitelj zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnome navodi da je nastupila zastara za daljnji iznos štete koji tužitelj-protutuženik potražuje proširenjem tužbe, budući da je protekao zastarni rok od tri godine. Smatra i da tužitelj-protutuženik nema pravo na uglavničene i obračunate kamate, budući da glavni dug nije plaćen. Oспорava i osnovanost potraživanja s osnove najma skele navodeći da u Tehničkim uvjetima izvođenja građevinsko-zanatskih radova izričito piše da se korištenje skele uračunava u cijenu i da se neće posebno naplaćivati. Navodi da je dokumentacija u spisu kontradiktorna vještvu i tvrdnjama stranaka, da je dokazni postupak nepotpun i da je vještvo netočno i kontradiktorno. Žalitelj zaključno smatra da je tužitelj –protutuženik kriv za sveukupnu štetu koju je prouzročio na objektu sebi i tuženiku-protutužitelju. Predlaže stoga ukinuti pobijanu presudu i odbiti tužbeni zahtjev.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba nije osnovana.

napomenu vještaka da u taj iznos nije uključena naknada štete tuženika u iznosu od 488.705,88 kn. U slučaju kad bi se u stanje duga tuženika prema tužitelju uključila i obračunata naknada štete u iznosu od 488.705,88 kn, mišljenje je vještaka da bi ukupno dugovanje tuženika prema tužitelju na dan 19. travnja 2010. iznosilo 860.152,15 kn.

Polazeći od tako utvrđenog činjeničnog stanja, prvostupanjski sud je pravilno ocijenio da je tužitelj-protutuženik dokazao da ima potraživanje prema tuženiku-protutužitelju s osnove izvedenih, ugovorenih i naknadnih radova kao i naknade za najam fasadne cijevne skele po ispostavljenim privremenim situacijama br. 5, 6 i 7 u ukupnom iznosu od 1.358.393,65 kn od čega se iznos od 12.020,85 kn odnosi na obračunatu a neplaćenu zakonsku zateznu kamatu, pa je stoga pravilnom primjenom odredbe čl. 620. ZOO-a ocijenio osnovanim potraživanje tužitelja-protutuženika u navedenom iznosu.

Pravilna je i ocjena prvostupanjskog suda da je tuženik-protutuženik dokazao da je pretrpio štetu, s obzirom na to da su radnici tužitelja nezakonito izvršili rušenje dijela izvedenih i ugovorenih radova na bloku 4 čija vrijednost je procijenjena na iznos od 488.705,88 kn. Budući da se radi o šteti za koju je odgovoran tužitelj, pravilnom primjenom odredbe čl. 1045. ZOO-a je ocijenjeno kao osnovano i potraživanje tuženika-protutužitelja prema tužitelju-protutuženiku u iznosu od 488.705,88 kn.

S obzirom na to da se radi o radi o potraživanjima koja se mogu staviti u prijeboj u smislu odredbe čl. 195. ZOO-a, pravilno je izvršen prijeboj međusobnih potraživanja u iznosu od 488.705,88 kn, te je pravilnom primjenom materijalnog prava ocijenjen osnovanim tužbeni zahtjev tužitelja za razliku u iznosu od 860.152,15 kn.

Sukladno odredbi čl. 352. st. 2. ZPP-a kojom je propisano da ako stranka nije tijekom prvostupanjskoga postupka istaknula prigovor zastare ili prigovor radi prebijanja, odnosno neki drugi materijalnopravni ili postupovnopravni prigovor o pitanju na koji prvostupanjski sud ne pazi po službenoj dužnosti, ona taj prigovor ne može iznijeti u žalbi, ovaj sud nije uzeo u razmatranje prigovor zastare kojeg je tuženik-protutužitelj po prvi puta istaknuo tek u predmetnoj žalbi.

U odnosu na žalbene navode da tužitelj-protutuženik nema pravo na isplatu uglavničenih i obračunatih kamata na neisplaćenu glavicu valja reći da se kamate za određeno vremensko razdoblje mogu utužiti i u apsolutnom iznosu uz glavni dug. Međutim, procesne kamate iz čl. 31. st. 2. ZOO-a na dospjele zatezne kamate ne mogu se zahtijevati sve dok ne prestane glavno novčano potraživanje iz kojeg proizlaze zatezne kamate, pa i onda kad su zatezne kamate obračunate i utužene u apsolutnom iznosu uz glavni dug. Dakle, zatezne kamate se mogu utužiti u apsolutnom iznosu uz glavni dug, ali od dana tužbe na njih ne teku procesne kamate, jer zatezne kamate i dalje teku na iznos glavnog potraživanja.

Žalbeni navodi tuženika-protutužitelja kojima osporava ocjenu prvostupanjskog suda o osnovanosti tužiteljevog-protutuženikovog potraživanja s osnove najma skele su također neosnovani. Naime, prema odredbi čl. 73. Posebnih uzanci u građenju („Službeni list SFRJ“ broj 18/1977) koje se predmetno primjenjuju temeljem čl. 12. st. 2. ZOO-a, ugovorna strana koja je odgovorna za privremenu obustavu radova dužna je drugoj ugovornoj strani naknaditi štetu koju je pretrpjela zbog obustavljanja radova. Naknada štete obuhvaća i izgubljenu dobit.

Niti žalbenim navodima da je dokumentacija u spisu kontradiktorna vještvu i tvrdnjama stranaka, da je dokazni postupak nepotpun i da je vještvo netočno i kontradiktorno, tuženik-protutužitelj nije doveo u pitanje pravilnost i zakonitost pobijane presude. Prigovori koje je žalitelj imao na rezultate provedenog vještačenja su u cijelosti otklonjeni u prvostupanjskom postupku, a dokumentacija u spisu nije kontradiktorna provedenim vještačenjima. Nezadovoljan utvrđenjima prvostupanjskog suda, žalitelj tek sada u žalbi neosnovano pokušava osporiti rezultate provedenog vještačenja. Prvostupanjski sud je proveo sve dokaze koje su stranke predložile i koji su bili važni za utvrđivanje odlučnih činjenica, pa se žalbeni navodi o nepotpunom dokaznom postupku ukazuju paušalnim.

Stoga, kako nisu ostvareni žalbeni razlozi na koje je ovaj sud dužan paziti po službenoj dužnosti, kao niti oni na koje žalitelj ukazuje svojom žalbom, na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a žalba tuženika-protutužitelja je odbijena kao neosnovana.

Predsjednik vijeća
Lidija Tomljenović

OWSONI TROVA NI SUD REPUBLIKE FIRVATSE
1.1.4.51.11104852047333470133636353110
1.1.4.51.11104852047333470133636353110
OWSONI TROVA NI SUD REPUBLIKE FIRVATSE

Broj zapisa: **17891-81783**

Kontrolni broj: **07e65-d8582-3038a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=LIDIJA TOMLJENOVIC, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.